

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 38 2021

Zondag 19 september

Zeventiende zondag na Pinksteren

Epistel : Paulus aan de Efesiërs, 4, 1 – 6

Evangelie : Mattheus, 22, 34 – 46

Christus spreekt over het gebod van de liefde (evangelie). De H. Paulus vermaant ons te leven in overeenstemming met de roeping die wij ontvangen hebben (epistel). Onze persoonlijke roeping is altijd de roeping van de liefde !
Wat betekent dit voor ons leven? Uit: Dagmissaal

Teken van de heiligheid van de Kerk: de betekenis van Christus

De ware Kerk zal men steeds herkennen aan de waarde die zij toekent aan de grootheid van Christus. *“Het Woord is vlees geworden en Het heeft onder ons gewoond”*. Wat een mysterie !

Wij hebben dit vanaf onze kinderjaren zo geleerd. Maar nooit zijn wij aan de grootheid ervan gewend geraakt.

Dit mysterie zal ons trouwens altijd blijven verbazen, ons doen verstommen, ons overweldigen. Want, wij moeten geloven in een God die als mens armzalig geboren werd: het Kind van Bethlehem dat de schepper is van de wereld; wij moeten geloven in al de mysterieuze gebeurtenissen tijdens zijn aardse leven; wij moeten geloven dat zijn verrijzenis niet zoals die van Lazarus was, maar het mysterie is dat ons voorzegt dat alle rechtvaardigen glorievol zullen verrijzen op het einde der tijden.

Op deze mystieke hoogten wankelt de natuurlijke rede. Dit is zo omdat het menselijk verstand het mysterie van Christus - waarlijk mens en waarlijk God - voortdurend herleidt tot begrippen die in onze samenleving aanvaardbaar en ingeburgerd zijn.

Rond het mysterie van de God-mens is veel ongelof en zijn er dwalingen ontstaan. Jezus Christus zou geen mens zijn maar slechts een schijnbare lichamelijke bezitten. Deze dwaling, genaamd het *docetisme*, werd reeds door de vroege Kerk veroordeeld. Voor ontelbare andere dwalingen zou Christus geen God zijn...

De ware Kerk kan de grootheid van de God-mens, Onze Heer Jezus Christus, nooit genoeg bezingen: “...en in één Heer Jezus Christus, eniggeboren Zoon van God, voor alle tijden geboren uit de Vader. God uit God, Licht uit licht, ware God uit de ware God. Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader en door wie alles geschapen is. Hij is voor ons mens geworden en omwille van ons heil uit de hemel neergedaald. Hij heeft het vlees aangenomen ...” en Hij heeft zich voor ons opgeofferd. (Uit het credo)

De taak van de Kerk bestaat erin om het mysterie van de verlossende incarnatie aan te kondigen; deze waarheid te prediken door haar leer - en dat met heel haar wezen - omdat zij verbonden is met Christus zoals het hoofd verbonden is met het lichaam.

Hier tegen, bewust of onbewust, vechten is reeds vechten tegen het Woord zelf dat mens werd. En het is eveneens vechten tegen Gods ‘weerspiegeling in het lichaam van de Kerk.

De Kerk is heilig in haar Stichter, maar niet zonder zondaars

De Kerk is heilig omdat haar stichter, Jezus Christus, heilig is. Hij blijft Hogepriester in eeuwigheid. “Zulk een hogepriester hadden wij nodig: een die heilig is, schuldeloos en onbesmet, gescheiden van de zondaars en verheven boven de hemelen”. (Hebr. 7, 26)

De priester krijgt bij zijn wijding een tweevoudige opdracht. Allereerst onderricht hij de geopenbaarde en onfeilbare boodschap van Christus en zijn apostelen. Daarnaast reikt hij de middelen (o.a. de sacramenten) aan die de Kerk geeft, opdat de gelovige het eeuwig leven bij God zou kunnen bereiken.

De Kerk is onfeilbaar wanneer het gaat over haar eerste opdracht namelijk het verkondigen van het woord van God.

De priester kan dit woord van God expliciet verlevendigen, maar geen enkele priester mag raken aan de wezenlijke heiligheid van de oorspronkelijke ‘blijde boodschap’.

De goddelijke bijstand is relatief voor wat de tweede opdracht betreft, nl. de kerkelijke wetten en voorschriften die gegeven worden voor het welzijn van de gelovigen.

De kerkelijke wetten zijn soms tijd- en cultuur gebonden en staan niet helemaal los van de graad van heiligheid van de paus die de wetten verordent.

De Kerk is heilig in haar stichter, maar niet zonder zondaars.

De heiligen hebben de volle waarheid in het woord van God ontdekt, iets wat wij, zondaars, altijd in een erg onvolmaakte staat ervaren.

Het zal pas in het andere leven zijn dat de Kerk heilig is in *al* haar leden. Jezus volgt zijn ‘onvolmaakte’ priesters die in zondige milieus Zijn boodschap preken waarbij zij zich niet mogen laten leiden door wat de wereld wenst te horen. Jezus waarschuwt hen met de woorden die Hij destijds tot Petrus sprak: “...*want gij laat u leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil*”. (Mt. 16, 23)

Heel toepasselijk op onze tijd waar het Evangelie geregeld ‘geweld’ wordt aangedaan door het verkondigen van onwaarheden die gaan van het herleiden van de waarheden tot fabeltjes tot het verkondigen van regelrechte ketterijen.

De Kerk heeft nood aan ‘Paulussen’!

In zijn tijd heeft de heilige Paulus niet gearzeld op te komen tegen valse verkondigingen van het Evangelie van Christus.

Hij zegt duidelijk dat er maar één evangelie bestaat: “*Ik sta verbaasd dat gij zo spoedig van Hem die u tot de genade geroepen heeft, afvalt om een ander evangelie te aanvaarden. Er bestaat geen ander. Er zijn alleen maar mensen die u in verwarring brengen en er op uit zijn het Evangelie van Christus te verdraaien.Wat ik vroeger al gezegd heb, herhaal ik nu: als iemand u een ander evangelie predikt dan gij hebt ontvangen, hij zij vervloekt! Wie tracht ik nu voor mij te winnen, de mensen of God? Zoek ik soms de gunst van de mensen? Wilde ik nog mensen behagen, dan zou ik geen dienaar van Christus zijn. Ik verzeker u, broeders,; het Evangelie dat ik verkondigd heb is niet naar de mens. Ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door een openbaring van Jezus Christus*”. (Gal. I, 6-12)

“*Zo moet men ons dus beschouwen: als helpers van Christus , belast met het beheer van Gods geheimen. Welnu van een beheerder wordt geëist dat hij betrouwbaar is*”. (I Kor. 4,1-2)

Uit en naar: L' Eglise Sainte, Kardinaal Journet